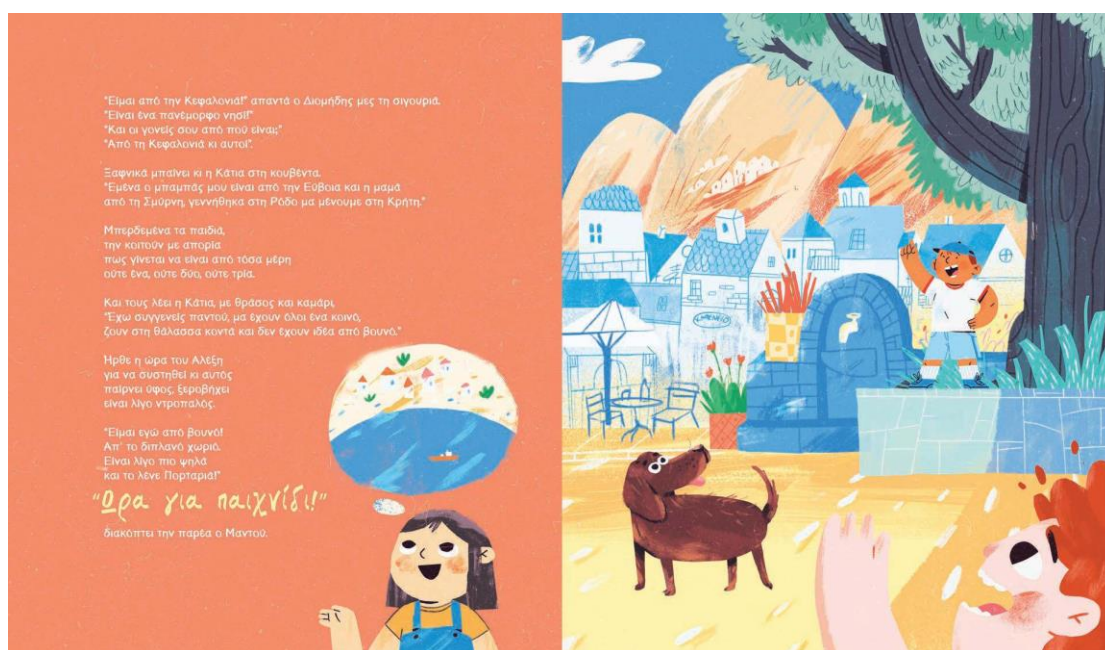

Εργαστήριο Δεξιοτήτων

Τίλος: Φιλοξενία μου

Ιστορία – Υλικό αφόρμησης για το πρόγραμμα

Ενότητα 1

Ενότητα 2

"Guten morgen!"
Λέει η Ξένια καθώς πλησιάζει την παρέα.
"Όριστε;" αποκρίνονται οι υπόλοιποι με μια αμηχανία.
"Καλημέρα! Να παίξω και γω μαζί σας;"
Ρωτά η Ξένια, στα ελληνικά αυτή τη φορά.
"Μα φυσικά!" απαντούν στη νέα φίλη φωναχτά!

"Από πού είσαι;" ρωτά την Ξένια ο Αλέξης.
"Ώω στη Γερμανία," απαντά εκείνη με τρεις λέξεις
"Και πώς μιλάς ελληνικά;"
"Η μαμά μου είναι από το Βούπερταλ
και ο μπαμπάς μου από τα Φιλιατρά."

"Και γιατί πήγε ο μπαμπάς στη Γερμανία;"
Αναρωτάται η Κάτια.
"Πήρε μετάθεση με τη δουλειά."

"Είναι όμορφη εκεί;" ρωτά την Ξένια η Μαρία.
"Είναι όμορφη με κρύα.
Όποτε θέλετε να έρθετε, μπορείτε να μείνετε σπίτι μας.
Θα φάμε μαζί πρωινό.
Αυτά με λουκάνικα, και μετά στρουγγόλε!

**Το καλύτερο
γλυκό!"**

Παίρνει το λόγο ο Διομήδης, κορδωμένος, σοβαρός.
"Έρβανι μου αρέσουν τα λουκάνικα.
Τα κερνάει ο μπαμπάς με τον ελληνικό."
"Έρβανι η γιαγιά κερνάει γλυκό του κουταλιού."
Συμπληρώνει η Μαρία.

"Έρβανι καρυδόπια, κι αν έχουμε βγάδι και καψάκι παγωτό.
Καμιά φορά μιλιάτα χώνει και μια κουταλιά μαστίχα
μέσα σ' ένα ποτηρι με νερό.
Υπερβολικά το αναμάλει."
Λέει και ο Αλέξης με ενθουσιασμό, ενώ του τρέχουν τα σάλια.

Καθώς η παρέα συζητά,
ένα γούμμο τους τραβά την προσοχή
ο Μαντού μελλον παίνα
ίσως να βάλει.

**φροντίδα, νερό
και εροφή.**

Θα είναι καλεσμένος μας,
λέει η Κάτια με κορμί καμαρωτό.
Θα είναι τιμή να τον προσέχουμε
και να πάμε μαζί βόλτα να του δείξουμε το χωριό.

"Κι αν έρθει σπίτι", λέει η Μαρία.
"Θα του πλύνουμε τα παπούσια, όπως κάνουν οι μεγάλοι,
που αφήνουν έξω από τη πόρτα τα παπούσια."

"Φιλοξενία είναι αυτό! Απο και βγαίνει και τ' όνομα μου",
λέει η άξαφνα η Ξένια.

"Είναι λέξη ελληνική, σημαίνει κέρασμα, φροντίδα και στοργή
στους ταξιδιώτες και τους φίλους που έρχονται από μακριά.
Είναι κάτι που το κάνουμε από πολύ παλιά.
Σε κάθε περιοχή αλλιώς, σε κάθε χώρα διαφορετικά!"

Λέει ο Μαντούς:

**"Φιλοξενία;
Ας παίξουμε κάτι
σχετικό!"**

Ενότητα 3

"Πάμε να εξερευνήσουμε το χωριό!"
ρωτά την παρέα ο Διομήδης.
"Ναι, αλλά πώς να ξεκινήσουμε;"
"Να πάρουμε το σοκάκι προς το δάσος, και από κει
να βγούμε στον περιφερειακό."

Ετσι ξεκινά η παρέα ψάχνοντας για νέες περιπέτειες.
Βγαίνουν από την πλατεία, μπαίνουν στο σοκάκι,
προσπερνούν το συντριβάνι και φτάνουν σε ένα πέτρινο οίκημα,
κάτι ανάμεσα σε κάστρο και σε σπίτι.

"Παιδιά", λέει η Ξένια, "Εγώ μένω εδώ!"

είναι το Ξενοδοχείο μου.

Χτες μάλιστα φάγαμε εκεί ένα υπέροχο βραδινό.
Στιφάδο παραδοσιακό."

"Να και η κυρία Αρετή που έχει το Ξενοδοχείο!",
συνεχίζει η Ξένια και ύστερα τη χαιρετά.
"Hallo" της λέει στα γερμανικά.
"Γεια σου Ξένια", απαντά εκείνη στα ελληνικά,
"Που βρήκες τους νέους σου φίλους;"
"Γνωριστήκαμε στην πέτρινη πλατεία."

"Για σας παιδιά" χαιρετά η ξενοδόχος ολόκληρη την παρέα.

"Γεια σας κυρία Αρετή!" λένε όλοι μαζί.
"Μήπως μπορούμε να μιτούμε στο ξενοδοχείο
για να δούμε πως μοιάζει από μέσα;"
Η παράει είναι έτοιμη για σκανταλιάρια,
περιμένουν να τρυπώσουν στην κουζίνα για γλυκά.

"Μα φυσικά! Μπορείτε να γνωρίσετε
όσους και όσες εργάζονται στην
Ομάδα μας."

"Είναι πολλοί στην ομάδα σας;" ρωτάει ο Αλέξης.

"Ναι πολλοί. Υπάρχουν οι υπάλληλοι υποδοχής ή
αλλιώς receptionists.
Υπάρχουν και οι γραμματείς.

Όπως επίσης και όσοι φροντίζουν να είναι όλα
καθαρά και έτοιμα για τους επισκέπτες, καθώς και
εκείνοι που μεταφέρουν τις βαλίτσες στα δωμάτια.
Υπάρχουν μάγειρες και σερβ. οι βοηθοί τους και
οι σουσ-σενφ, σερβιτόροι, ζαχαροπλάστες, μπαριστές
και αρτοποιοί!"

"Υπάρχουν και άλλα;" ρωτά ο Διομήδης.

"Βέβαια. Γυμναστές και μασέρ, ή ακόμη και παιδαγωγοί.
Σίγουρα θα έχετε γνωρίσει και εσείς ορισμένους!"

"Είναι μια κυρία, που κάθε πρωί μας κάνει παιχνίδια!"

"Μάλιστα. Ετσι κάνουν πολλοί παιδαγωγοί!"

"Και μην ξεχνάμε και τους κηπουρούς που φροντίζουν
κηπούς και λαχανόκηπους, τους τεχνικούς που
συντηρούν ό'τι χαλάσει αλλά και στην ταράτσα
τα φωτοβολταϊκά για να παίρνουμε ενέργεια
από τον ήλιο μας σωστά, με τρόπο που

ο πλανήτης αγαπά!

Α, και έχουμε και τους υπεύθυνους για τα οικονομικά,
τους ειδικούς στους ηλεκτρονικούς υπολογιστές, και
φυσικά τον Διευθυντή, που είναι σαν τον προπονητή."

"Θέλω να μάθω κι άλλα! Ας παίξουμε κάτι σχετικό",
λέει για μια φορά ακόμη ο Μαντούς.

Ενότητα 4

Η κυρία Αρετή με τα πολλά πολλά μπήκε μέσα να πάει για δουλειά, μα η παρά δε χόρτασε από λόγια και παιχνίδια τους άναψε απίθες η καινούρια γνωριμία.

Υπάρχει ενθουσιασμός μα και ελαφριά ανησυχία μη τυχόν μάθει η μαμά πως κάνουν ακανόνιστα.

Οι πέντε φίλοι και ο Μαντού παίρνουν στο κατόπι την κυρία Αρετή μπαίνουν στο ξενοδοχείο κι αυτοί.

«Ανθρωποι πάνε κι έρχονται. Ευρωπαίοι, Ασιάτες και Αφρικανοί, Αμερικανοί, Λατίνοι και Αυστραλοί. Άλλοι φορτοί άλλοι λιγροί. Άλλοι δεικοί ή μελαμφοί, άλλοι για δουλειές και άλλοι για αναψυχή, κάθονται, στέκονται, μιλάνε με γλώσσες διαφορετικές, τραγουδιές ή κοφτές»

- μα τι όμορφη, πολύμορφη σημερινία μοναδική!

- πάνε από δω πάνε από κει»

Κάποιοι λαζονται και κάποιοι κουβεντιάζουν μπέκεουν με εργαζόμενους που οργανώνουν, φτιάχνουν, ετοιμάζουν.

Μετά από ληη ώρα εξερεύνησης φτάνουν τα παιδιά στο χώρο του εστιατορίου και παθαίνουν τραλαλά. Είναι η ώρα του μεσημεριανού. Σαλάτες πολυχρωμες και λογιών λογιών τυριά, φιλέτα, σάλτσες, σουπές, θαλασσινά και ψαρικά. Μέλια, παστέλια, χαλβαδες και βέβαια παγωτά! Τόσο λαχταριστά εδέσματα, δεν έχουν ξαναδεί.

Μα πού τα βρήκατε όλα αυτά; ρωτάει η Κάτια την ιδιοκτήτρια του ξενοδοχείου που τη βλέπει εκεί κοντά.

*Συνεργαζόμαστε με επιχειρήσεις πολλές, με επιλεγμένους προμηθευτές και με παραγωγούς αλλά και με κάθε λογής ειδικούς. Κάθε μέρα διαλέγουμε το κάθε τι προσεκτικά από αγρότες, εμπόρους, κτηνοτρόφους, μελισσοκόμους, ελαιοπαραγωγούς και άλλους πολλούς που δεν χωράει ο νους.

Φροντίζουμε να είναι όλα **ποιοτικά, ελεγχμένα και υγιεινά.**

Κάποια είναι και βιολογικά*. *Και φαίνονται και πεντανόστιμα!*, λέει η Μαρία.

Έ βέβαια! Μα αφού τα είδατε όλα αυτά, τι θα λέγατε για μια βόλτα στη θάλασσα που είναι εδώ κοντά; *

Φόγαμε για την παραλία λέει ο Μαντού!

Ενότητα 5

Ενότητα 6

"Τι μέρα κι αυτή!" αναφώνησε η Ξένια
κάτωψ κούρασμένη με τόσο χαμογελαστή.

"ΓΕΜΑΤΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ!"

αποκρίνεται ο Διομήδης με μια ξέπνοη φωνή.
Παίρνει τον λόγο η Κάτια
"Πόσο εντυπωσιακή η πέτρινη πλατάνια του χωριού,"
και συμπληρώνει ο Αλέξης "Γιατί η παραλία;
Έχεις δει τόσο ωραία νερά άλλου!"
"Και το ξενοδοχείο ήταν όμορφο", λέει και η Μαρία
"αλλά θα θέλα να βρούμε και άλλα μέρη όπου να μπορείς να παίζεις".

Έτσι συζητούσαν τα παιδιά παίρνοντας τον δρόμο του γυρισμού.

Καθώς φτάνει το σούρουπο μιας γεμάτης μέρας
τα παιδιά σκαφρίζονται μια ιδέα για να φέρουν εις πέρας.

Πώς θα ήταν άραγε ένα ξενοδοχείο μόνο για παιδιά;
Για πρωινό θα προσέφερε φρέσκο χυμό από τη ροδιά,
αντί για παταμάτα θα είχε αμμουδιά
και θα οργάνωνε εκδρομές με μαγικά χαλά.

Στα μαγαζιά δεν θα πλήρωνες με χρήματα με το Ζαχαριάτα,
οι τουρίστες και οι φηραζόμενοι θα μαριζόνταν τη δουλειά.
Το πρωί οι μισοί θα έπαιζαν και οι άλλοι μισοί θα φρόνιζαν το μέρος,
κι από το απόγευμα θα τα φέρναν τουμπά,
και ποτέ δεν θα βιαζόντουσαν,
θα τα έκαναν όλα εγκαίρως.

Θα είχε αθλήματα και μπάλες στη πισίνα,
βόλτες στη θάλασσα και παιχνίδια με το κύμα.

Μπορεί ακόμα να είχε ελκυτόρο και σκι αν ήταν τον χειμώνα σε βουνό
ή μεγάλες βάρκες σε ποταμό.
Οι άνθρωποι θα ήταν ευγενικοί και δίκαιοι,
θα ανταλλάζαν σκέψεις, εμπειρίες και εικόνες από όλα τα μέρη
θα ερχόντουσαν, και θα καλούσαν ο ένας τον άλλο στους τόπους τους,
σε σωστο φιλόξενοι θεσμούς.

Θα φορούσαν παραδοσιακές φορεσιές.
Θα ακούγαν μουσικές εξωτικές.
Θα λέγανε ιστορίες από χώρες μακρινές,
κι όταν αποχαιρέτιόντουσαν, θα χαρίζανε ευχές.

Μα σε ένα ξενοδοχείο για παιδιά από παιδιά,
είτε χειμώνα, είτε άνοιξη ή καλοκαίρι
μα σε βουνό, θάλασσα ή λίμνη
απ' όλα το πιο σημαντικό
θα ήταν όλοι να είναι ευπρόσδεκτοι,
όλοι καλοδεχόμενοι.

Κάθε φυλή και κάθε πολιτισμός, κάθε γλώσσα ή θρησκεία,
κάθε είδους προβληματισμός,
όλα θα χωρούσαν εδώ.
Χρειάζεται καλοσύνη και σεβασμός,
έτσι είναι άλλωστε η γνωριμία με το διαφορετικό.

Φροντίδα για τους συνανθρώπους μας,
το περιβαλλον και τη φύση, αν όχι αυτό,

τότε παιδιά είναι η γύσης

